

Mál nr. 97/2012**M****og****vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar.****Tjón á vörulyftara er vöruflutningabifreið hafði verið ekið frá dyrum vöruskemmu.****Gögn.**

49. Málskot, móttækið 6.3.2012, ásamt fylgigögnum.

50. Bréf X, dags. 29.3.2012.

Málsatvik.

Hinn 16.11.2011 var unnið við að flytja vörubretti inn í flutningsrými vöruflutningabifreiðarinnar A úr vöruskemmu eða hafnarhúsi í eigu M. Gólf í dyrum vöruskemmunnar mun vera í 130 cm hæð eða í svipaðri eða sömu hæð og gólfíð í flutningsrými A. Við verkið var notaður vörulyftarinn B í eigu M. Í umrætt sinn hafði B verið ekið með bretti inn í flutningsrýmið. Er stjórnandi B hugðist aka út úr flutningsrýminu og inn í vöruskemmuna hafði A verið ekið nokkra metra frá dyrum skemmunnar með þeim afleiðingum að B féll úr flutningsrýminu til jarðar. Í lögregluskýrslu er haft eftir stjórnanda A að hann hafi fært A frá skemmunni í einhverju ógáti og kvaðst enga skýringu geta gefið á því.

Nokkrar skemmdir urðu á B við atvikið og hefur M krafist bóta úr lögboðinni ábyrgðartryggingu A hjá vátryggingafélaginu X vegna tjónsins. X hefur hafnað bótaskyldu þar sem tjónið verði ekki rakið til notkunar B heldur aðgæsluleysis stjórnanda A við akstur úr flutningsrými B.

Álit.

Fyrir liggur samkvæmt gögnum málsins að ökumaður A færði bifreiðina frá afgreiðsludyrnum. M ók svo B út úr flutningsrýminu án þess að hafa áttað sig á að gólf flutningsrýmisins nam ekki lengur við gólf skemmunnar. Ekki virðist um það deilt að A var kyrrstæð þegar óhappið varð. Að öllu athuguðu verður ekki séð að óhappið verði rakið til þess að A hafi verið á ferð eða að öðru leyti til hættueiginleika A sem vélknúins ökutækis. Óhappið verður því ekki rakið til notkunar í skilningi 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Skráður eigandi A verður því ekki gerður ábyrgur fyrir tjóninu skv. 1. mgr. 90. gr. laganna, en þar segir að skráður eða skráningarskyldur eigandi (umráðamaður) vélknúins ökutækis ber ábyrgð á því og er fébótaskyldur skv. 88. og 89. gr.

Í 3. mgr. 90. gr. ufl. er á hinn bóginn tekið fram að auk ábyrgðar skv. 1. og 2. mgr. fari um bótaábyrgð eftir almennum skaðabótareglum. Stjórnandi A kvaðst í einhverju ógáti hafa fært A frá húsinu og kvaðst enga skýringu geta gefið á því. Telja verður að hann hafi vitað eða mátt vita að lyftaranum hafi verið ekið inn í flutningsrýmið og honum yrði síðan ekið þaðan aftur og inn í vöruskemmuna. Stjórnandi A sýndi því gáleysi er hann ók A frá dyrum vöruskemmunnar. Þótt tjónið telist ekki hafa hlotist af notkun A sem vélknúins ökutækis í skilningi 88. gr. ufl. stendur hin saknæma háttsemi stjórnanda A í það nánun tengslum við stjórn tök hans á A og þar með notkun A sem ökutækis þannig að hin lögmælt ábyrgðartrygging sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 91. gr. ufl. verður talin taka til tjónsins að því marki sem stjórnandinn telst bera ábyrgð á því. Stjórnandi B sýndi ekki næga aðgæslu er hann ók út úr flutningsrými A án þess að hafa gefið því gætur að

A hafði verið færð úr stað frá dyrum vöruskemmunnar. Verður tjónið sem varð á B því einnig rakið til gáleysis stjórnanda hans. Eftir atvikum þykir rétt að skipta sök þannig að tjónið verði að helmingi rakið til sakar stjórnanda A og að helmingi til sakar stjórnanda B. Samkvæmt þessu telst tjón M vegna skemmda á lyftaranum bótaskyld að hálfu úr ábyrgðartryggingu A, en af gögnum málsins þykir mega ráða að þau tengsl hafi verið á milli M og stjórnanda B að M verði að sæta skerðingu á bótum úr ábyrgðartryggingunni vegna sakar stjórnanda B.

Niðurstaða.

Tjón M bætist að hálfu úr ábyrgðartryggingu A hjá X.

Reykjavík, 17. apríl 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.